

[Justitsministeren.]

Saa vidt jeg har kunnet konstatere, er det en ren og blank Arbejdstilladelse i al Almindelighed. Den nævner ikke noget om politisk Virksomhed, det vilde ogsaa have været en Abnormitet efter den Praksis, man har. Tilladelsen kan have sin Historie, men jeg tror ikke, at der er nogen politisk Sensation i den. Jeg tror, at den er begrundet i en Overvejelse, og at det er gaaet ind som Moment, som jeg nævnte før, at man fra sydslesvigsk Side pegede paa, at som man kendte Prien og hans Karakterejendommeligheder — maaske kendte man ogsaa Hr. Priens Trusler —, frygtede man for, at hvis han blev sendt hjem igen, vilde han give sig til at skandalisere og skade Personer.

Det ærede Medlem Hr. Heicks Bemærkninger giver mig heller ikke Anledning til at sige noget videre. Bortset fra Enkeltheder i Udtryksformen er vi i Virkeligheden enige om det væsentlige. Det ærede Medlem kom med og gentog ogsaa senere en mild Bebrejdelse imod mig, fordi jeg ikke havde ledsaget Aktionen med en Oplysning til Offentligheden. Den Bebrejdelse kan jeg i og for sig tage til mig, men Forklaringen er, at jeg havde et meget stærkt Indtryk af, at Dr. la Cours Afsløring i sin Tid virkede. Jeg havde ogsaa paa anden Maade et klart Kendskab til, hvordan Hr. Prien var rykket ud i Mørket, og jeg troede egentlig ikke, at Offentligheden havde Behov for nærmere Oplysninger. Jeg erkender, at jeg er blevet belært om noget andet, og jeg maa overveje det, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft sagde, om Stedet for denne Sag skulde være Det udenrigspolitiske Nævn eller dette Tings Talerstol. Jeg kan ikke fralægge mig min Del af Ansvaret for, at Sagen er kommet til Behandling her, idet jeg ræsonnerede, som ogsaa det ærede Medlem formodede og mente, at der intet som helst var i denne Sag, som ikke kan diskuteres offentligt, eller som berører Forholdet til en fremmed Magt paa anden Maade end den, der fremgaar af det, der er sagt. Alligevel syntes jeg, dengang denne Henvendelse til Statsministeren kom, at Situationen var saadan, at nu kunde de Oplysninger, der skulde gives, gives offentligt. Mon jeg alligevel ikke saaret i det, selv om jeg ikke havde forudset, at Forhandlingerne skulde trækkes derud?

Jeg tror heller ikke, jeg kan arbejde mig op til større Uoverensstemmelse med det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft i de almindelige Betragtninger, han fremsatte. Jeg tror ogsaa, at vi der, selv om jeg maaske udtrykker mig lidt anderledes, i alt væsentligt er enige. Det drejede sig især om Frem-

gangsmaaden, som er brugt over for Hr. Prien, om der skulde være givet ham mere Tid til dit og dat. Herom maa jeg maaske have Lov at henholde mig til det, jeg sagde, første Gang jeg havde Ordet. Jeg tror, at man i Rigsdagstidenden vil kunne læse alt, hvad der behøves.

De Bemærkninger, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, kan jeg i eet og alt give min Tilslutning. De ramte det centrale i Sagen. Der maa være en Grænse for, hvor stærkt og hvor langt Asylretten kan misbruges. Der kommer et Tidspunkt, da Bægeret flyder over, og hvornaar det er kommet, er en Skønssag, og et Skøn, som ifølge Sagens Natur, som Lovgivningen er, maa træffes af den ansvarlige Minister. Jeg har prøvet kort at gøre Rede for Motiverne til Beslutningen og skal dertil blot føje, at naar det ærede Medlem Hr. Starcke sagde, at der i Underbevidstheden ligger politiske Motiver, er jeg afskaaret fra at drøfte det. Det er ikke mig muligt med noget særligt Haab om Klarhed at granske min Underbevidsthed. Det, der har ligget for mig, og som jeg har handlet efter, har aldeles ikke været politiske Motiver af den Art, som det ærede Medlem Hr. Starcke sigtede til.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen efterlyste en ny Fremmedlov. Jeg maa ogsaa helt bekende mig som Tilhænger af den Opfattelse, at jeg savner en ny og tidssvarende Fremmedlov. Naar jeg ikke uden videre igen har fremsat det Forslag, som blev fremsat i min Forgængers Tid, skyldes det netop, at jeg ved at se det igennem fik den Opfattelse, at jeg burde gennemarbejde det nøjere, fordi det ikke tilfredsstillende de Forestillinger, jeg selv havde om en tidssvarende Fremmedlov. Nu har jeg været saa optaget af andre Ting, hvad jeg tror det ærede Medlem vil kunne forstaa. Det staa paa min Plan at fremme det, saa snart det er muligt.

Jeg tror heller ikke, jeg kan være meget uenig med det ærede Medlem Hr. Kristen Amby. Jeg vil blot sige, at man — det viser jo Drøftelserne her i Dag — meget let kan blive enig om de Principper, som maa ligge til Grund for den Behandling, vi her giver politiske Flygtninge. Jeg tror, jeg tør sige, at de gode Ord, som er sagt her i Dag af de ærede Talere — særlig stærkt og klart synes jeg af det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen — harmonerer meget godt med det, som er mine almindelige Betragtninger. Men man maa ikke glemme, at ingen Sag er afgjort med almindelige Betragtninger, med at fastslaa almindelige Retningslinier. Vanskelighederne viser sig først, naar den